

Ročník 1988

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 4

Vydána dne 24. března 1988

Cena K

OBSAH:

23. Nariadenie vlády Slovenskej socialistickej republiky o Národnom parku Slovenský raj
 24. Nariadenie vlády Slovenskej socialistickej republiky o Národnom parku Malá Fatra
 25. Usnesení předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 48 pro volby do Sněmovny národů Federálního hromáždění Československé socialistické republiky
 26. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 92 (Nové Sedlo)
 27. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Východočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 85 — Chvaletice
 28. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými
 29. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zřízení a činnosti kulturních a informačních středisek
 30. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv
-

23

NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej socialistickej republiky

z 18. januára 1988

o Národnom parku Slovenský raj

Vláda Slovenskej socialistickej republiky podľa § 10 ods. 1 a § 11 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva a v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 72/1986 Zb. nariaďuje:

§ 1

(1) Zriaďuje sa Národný park Slovenský raj (ďalej len „národný park“). Jeho územie je vymedzené v prílohe 1 tohto nariadenia.

(2) Na zabezpečenie ochrany národného parku pred rušivými vplyvmi okolia sa určuje ochranné pásmo vymedzené v prílohe 2 tohto nariadenia.

(3) Územie národného parku a jeho ochranného pásma vyznačia orgány geodézie a kartografie v evidencií nehnuteľností. Mapy, v ktorých je zakreslené územie národného parku a jeho ochranného pásma, sú uložené na Ministerstve kultúry Slovenskej socialistickej republiky, Ústredí štátnej ochrany prírody, krajských národných výboroch a okresných národných výboroch, v obvode ktorých sa územie národného parku nachádza, a na príslušných územných orgánoch geodézie a kartografie.

§ 2

Účelom zriadenia národného parku je chrániť, obnovovať a zveľaďovať prírodné bohatstvo a krajinnú krásu územia Slovenského raja s ohľadom na jeho mimoriadny kultúrny a vedecký význam, zdravotné, vodo-hospodárske a estetické hodnoty.

§ 3

(1) Na území národného parku možno hospodársku, technickú a inú činnosť (ďalej len „hos-

podárska činnosť“) plánovať a vykonávať len v súlade s jeho poslaním a bez narušania alebo poškodzovania jeho prírodného prostredia, častí prírody a celkového rázu krajiny.

(2) Na území ochranného pásma národného parku možno hospodársku činnosť vykonávať iba tak, aby nedochádzalo k znehodnocovaniu biologických a estetických hodnôt národného parku, znečisťovaniu ovzdušia, vôd a pôdy.

(3) Ochrana prírody národného parku a dodržiavanie podmienok ochrany jeho ochranného pásma je povinnosťou všetkých orgánov a organizácií, ktoré na tomto území pôsobia, ako aj občanov, ktorí majú v národnom parku a jeho ochrannom pásme bydlisko alebo sa v ňom zdržiavajú.

§ 4

(1) Výkon štátnej ochrany prírody v národnom parku a jeho ochrannom pásme zabezpečuje Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky a príslušné národné výbory.¹⁾ Odbornou organizáciou pre starostlivosť o národný park je Ústredie štátnej ochrany prírody.

(2) Orgány a organizácie, ktoré využívajú územie národného parku a jeho ochranného pásma na svoje účely, sú povinné prerokovať s Ústredím štátnej ochrany prírody zámery, ktoré zamýšľajú uskutočniť na tomto území, a len so súhlasom orgánu štátnej ochrany prírody²⁾ vykonávať zásahy do prírodných pomerov národného parku.

§ 5

(1) Zriadením národného parku a určením jeho ochranného pásma nie sú dotknuté predpisy o osobitne chránených územiach a ich ochranných pásmach.³⁾

(2) V národnom parku možno využívať poľnohospodársky pôdny fond bez negatívnych vplyvov

¹⁾ § 12, 15, 18, 19, 19a a 19b zákona SNR č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody v znení zákona SNR č. 100/1977 Zb. a zákona SNR č. 72/1986 Zb.

²⁾ § 3 a 12 zákona SNR č. 1/1955 Zb. SNR.

³⁾ Napr. zákon č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu, zákon č. 138/1973 Zb. o vodách (vodný zákon), zákon SNR č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti.

na prírodné prostredie a hospodáriť v lesoch podľa lesných hospodárskych plánov vypracúvaných v súčinnosti s Ústredím štátnej ochrany prírody a schvaľovaných po dohode s Ministerstvom kultúry Slovenskej socialistickej republiky.

(3) Orgány štátnej ochrany prírody pri výkone svojej činnosti prihliadajú na záujmy Československej ľudovej armády a Zboru národnej bezpečnosti pri zmenách, ktoré sa dotýkajú obrany a bezpečnosti štátu, zariadení alebo priestorov slúžiacich na tento účel; pritom sú povinné vyžiadať si na tieto zmeny súhlas príslušných orgánov vojenskej alebo bezpečnostnej správy. Záujmové úze-

mia vojenskej alebo bezpečnostnej správy nie sú dotknuté zriadením národného parku.

§ 6

Zrušuje sa tá časť rozhodnutia Komisie Slovenskej národnej rady pre školstvo a kultúru z 21. augusta 1964 číslo 30/1984 — osv., ktorou bola zriadená chránená krajinná oblasť Slovenský raj (reg. v číastke 81/1964 Zb.).

§ 7

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. aprílom 1988.

Prof. JUDr. Colotka v. r.

Príloha 1 nariadenia vlády Slovenskej socialistickej republiky č. 23/1988 Zb.

Vymedzenie územia Národného parku Slovenský raj

Územie Národného parku Slovenský raj (ďalej len „národný park“) sa rozprestiera v okresoch Spišská Nová Ves, Rožňava, Poprad a Banská Bystrica, v katastrach obcí: Betlanovce, Hrabušice, Letanovce, Spišské Tomášovce, Smižany, Mlynky — okres Spišská Nová Ves; Dedinky, Dobšiná, Stratená — okres Rožňava; Spišský Štiavnik, Hranovnica, Vernár — okres Poprad; Švermovo — okres Banská Bystrica.

Územie národného parku bolo vymedzené na lesníckych organizačných mapách M 1:25 000, z ktorých bola hranica národného parku prenosená do Základnej mapy Československej socialistickej republiky M 1:50 000 na tieto mapové listy:

37—11	Vernár	—	1971
37—12	Spišská Nová Ves	—	1970
37—13	Muráň	—	1970
37—14	Dobšiná	—	1970

Hranica národného parku vychádza od cestného mosta cez rieku Hornád pri Mýte juhozápadne od Hrabušíc a vedie južným okrajom štátnej cesty Hrabušice—Švermovo juhozápadným smerom na kótu 577. Odtiaľ pokračuje okrajom lesa juhozápadným smerom k osade Dolina, ktorú obchádza zo západnej strany a ďalej vedie okrajom lesa, križujúc potoky Teplično a Ždiar, až na lesný chrbát, kde sa stáča na juhozápad a pokračuje na kótu Baba (1000). Z nej zostupuje bečným chrbátom západným smerom do doliny Vernárského potoka k jeho sútoku s bezmenným ľavostranným prítokom. Križuje potok i štátnu cestu Hranovnica—Švermovo, stáča sa juhozápadným smerom a vystupuje hranicou lesov porastov cez kótu Zbojniská (1091) na hrebeň západne od kóty 1002,

kde sa stáča na juh a pokračuje ďalej po hrebeni južným smerom na kótu 1176. Tu sa stáča západným smerom na kótu Človečia hlava (1269). Z nej pokračuje západným a juhozápadným smerom po katastrálnej hranici medzi obcami Vernár a Spišské Bystré až do Smrečinského sedla, kde odbočuje na východ a juhovýchod na kóty Predná hoľa (1545) a Popová (1099) ku štátnej ceste Hranovnica—Švermovo. Túto križuje a po jej východnom okraji vedie južným smerom cez rázcestie na Pustom poli k lesnej ceste v sedle Besník. Po tejto ceste pokračuje východným a južným smerom cez kótu 1128 k Spišskému potoku, ktorý pretína a vystupuje po hrebeni severovýchodným smerom na kótu Ondrejisko (1270). Z nej vedie juhovýchodným, severovýchodným a východným smerom na kótu Huzovské (1172) a potom po hrebeni juhovýchodným smerom cez kóty Čierna hora (1152) a Gápeľ (961) k štátnej ceste Stratená—Dobšiná, ktorú križuje. Jej severným okrajom sa dostáva k rázcestiu štátnych ciest Stratená—Dobšiná—Mlynky, kde odbočuje severným smerom po západnom a severnom okraji štátnej cesty Dobšiná—Mlynky k odbočke cesty na Biele Vody v osade Prostredný Hámor. Odtiaľ pokračuje po ceste cez osadu Biele Vody a ďalej lesnou cestou severovýchodným smerom do sedla severne od kóty Kráľova hora (1071). Z neho zostupuje lesnou cestou do doliny východne od kóty 1104 a ďalej vystupuje severným smerom na kótu Holý kameň (1104). Ďalej vedie po hrebeni severovýchodným smerom cez kóty Dubnica (990) a Medvedia hlava (903), z tejto kóty hranicou lesov porastov severovýchodným a severným smerom, križujúc potok Hlinica i jeho ľavostranný

prítok, na okraji lesa. Odtiaľ sa stáča k chatovej osade Maša, ktorú obchádza zo západnej strany, križuje rieku Hornád a okrajom lesa vedie západným a severozápadným smerom cez Tomášovský potok a štátnu cestu Spišské Tomášovce—Čingov k ceste Letanovce—Letanovský mlyn. Tu prechádza cestu a pokračuje k sútoku ľavostranného prítoku Hornádu s odvodňovacím kanálom. Brehom

kanála sa dostáva západným a severozápadným smerom k ohybu poľnej cesty južne od Hrabušíc, po ktorej pokračuje severovýchodným smerom až do východiskového bodu.

Územie národného parku má výmeru 19 763 ha (z toho 17 571 ha lesný pôdny fond, 1691 ha poľnohospodársky pôdny fond a 501 ha ostatné plochy).

Príloha 2 nariadenia vlády Slovenskej socialistickej republiky č. 23/1988 Zb.

Vymedzenie územia ochranného pásma Národného parku Slovenský raj

Územie ochranného pásma Národného parku Slovenský raj (ďalej len „ochranné pásmo“) sa rozprestiera v okresoch Rožňava, Spišská Nová Ves a Poprad, v katastroch obcí: Dedinky — okres Rožňava; Mlynky, Hnilec, Hnilčík, Spišská Nová Ves, Smižany, Spišské Tomášovce, Letanovce, Hrabušice, Betlanovce — okres Spišská Nová Ves; Vydrník, Spišský Štiavnik, Hranovnica, Spišské Bystré — okres Poprad.

Hranica ochranného pásma vychádza z hranice národného parku na rázcestí štátnych ciest Stratená—Dobšiná—Mlynky a pokračuje po chrbáte východným smerom cez kóty Kruhová (966), Martinka (1027) a severne od kóty Ostrá (1014) zostupuje k severozápadnému okraju osady Rakovec pri železničnej trati. Križuje železničnú trať Brezno—Margecany a po jej severnom okraji vedie k intravilánu obce Hnilec. Tu pretína rieku Hnilec a štátnu cestu Mlynky—Hnilec a po lesnej ceste odbočuje severným smerom k potoku Grafnár, ktorým pokračuje k štátnej ceste Mlynky—Novoveská Huta. Ďalej sleduje južný okraj tejto cesty až po jej ohyb na kóte 1009, kde ju križuje,

pokračujúc jej západným a severozápadným okrajom cez Novoveskú Hutu na okraj lesa. Odtiaľ vedie okrajom lesa a katastrálnou hranicou Spišská Nová Ves—Smižany severozápadným a severným smerom cez Hornád k štátnej ceste až k železničnej trati pri obci Smižany. Tu odbočuje západným smerom a po južnom a juhozápadnom okraji železničnej trate pokračuje k železničnému tunelu a ďalej k štátnej ceste pri železničnej zastávke Spišský Štiavnik. Južným okrajom štátnej cesty sa stáča juhozápadným smerom a pokračuje cez Spišský Štiavnik a Hranovnicu k juhovýchodnému okraju intravilánu obce Spišské Bystré. Východným okrajom intravilánu odbočuje južným smerom k lesnej ceste a po nej k okraju lesa. Potom vystupuje po hrebeni a hranici lesných porastov cez kótu Zoty (1072) a Koreň (1335) do horského sedla až po hranicu národného parku, západne od kóty Človečia hlava (1269).

Územie ochranného pásma má výmeru 13 011 ha (z toho 7637 ha lesný pôdny fond, 4629 ha poľnohospodársky pôdny fond a 745 ha ostatné plochy).

24

NARIADENIE VLÁDY

Slovenskej socialistickej republiky

z 18. januára 1988

o Národnom parku Malá Fatra

Vláda Slovenskej socialistickej republiky podľa § 10 ods. 1 a § 11 zákona Slovenskej národnej rady č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva a v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 72/1986 Zb. nariaďuje:

§ 1

(1) Zriaďuje sa Národný park Malá Fatra (ďalej len „národný park“). Jeho územie je vymedzené v prílohe 1 tohto nariadenia.

(2) Na zabezpečenie ochrany národného parku pred rušivými vplyvmi okolia sa určuje ochranné pásmo vymedzené v prílohe 2 tohto nariadenia.

(3) Územie národného parku a jeho ochranného pásma vyznačia orgány geodézie a kartografie v evidencii nehnuteľností. Mapy, v ktorých je zakreslené územie národného parku a jeho ochranného pásma, sú uložené na Ministerstve kultúry Slovenskej socialistickej republiky, Ústredí štátnej ochrany prírody, krajskom národnom výbore a okresných národných výboroch, v obvode ktorých sa územie národného parku nachádza, a na príslušných územných orgánoch geodézie a kartografie.

§ 2

Účelom zriadenia národného parku je chrániť, obnovovať a zveľaďovať prírodné bohatstvo a krajinné krásy územia Malej Fatry s ohľadom na jeho mimoriadny kultúrny a vedecký význam, zdravotné, vodohospodárske a estetické hodnoty.

§ 3

(1) Na území národného parku možno hospodársku, technickú a inú činnosť (ďalej len „hospodárska činnosť“) plánovať a vykonávať len v súlade s jeho poslaním a bez narušania alebo

poškodzovania jeho prírodného prostredia, častí prírody a celkového rázu krajiny.

(2) Na území ochranného pásma národného parku možno hospodársku činnosť vykonávať iba tak, aby nedochádzalo k znehodnocovaniu biotických a estetických hodnôt národného parku, znečisťovaniu ovzdušia, vôd a pôdy.

(3) Ochrana prírody národného parku a dodržiavanie podmienok ochrany jeho ochranného pásma je povinnosťou všetkých orgánov a organizácií, ktoré na tomto území pôsobia, ako aj občanov, ktorí majú v národnom parku a jeho ochrannom pásme bydlisko alebo sa v ňom zdržávajú.

§ 4

(1) Výkon štátnej ochrany prírody v národnom parku a jeho ochrannom pásme zabezpečuje Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky a príslušné národné výbory.¹⁾ Odbornou organizáciou pre starostlivosť o národný park je Ústredie štátnej ochrany prírody.

(2) Orgány a organizácie, ktoré využívajú územie národného parku a jeho ochranného pásma na svoje účely, sú povinné prerokovať s Ústredím štátnej ochrany prírody zámery, ktoré zamýšľajú uskutočniť na tomto území, a len so súhlasom orgánu štátnej ochrany prírody²⁾ vykonávať zásahy do prírodných pomerov národného parku.

§ 5

(1) Zriadením národného parku a určením jeho ochranného pásma nie sú dotknuté predpisy o osobitne chránených územiach a ich ochranných pásmach.³⁾

(2) V národnom parku možno využívať poľnohospodársky pôdny fond bez negatívnych vplyvov na prírodné prostredie a hospodáriť v lesoch podľa lesných hospodárskych plánov vypracúvaných

¹⁾ § 12, 15, 18, 19, 19a a 19b zákona SNR č. 1/1955 Zb. SNR o štátnej ochrane prírody v znení zákona SNR č. 100/1977 Zb. a zákona SNR č. 72/1986 Zb.

²⁾ § 3 a 12 zákona SNR č. 1/1955 Zb. SNR.

³⁾ Napr. zákon č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu, zákon č. 138/1973 Zb. o vodách (vodný zákon), zákon SNR č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti.

v súčinnosti s Ústredím štátnej ochrany prírody a schvaľovaných po dohode s Ministerstvom kultúry Slovenskej socialistickej republiky.

(3) Orgány štátnej ochrany prírody pri výkone svojej činnosti prihliadajú na záujmy Československej ľudovej armády a Zboru národnej bezpečnosti pri zmenách, ktoré sa dotýkajú obrany a bezpečnosti štátu, zariadení alebo priestorov služiacich na tento účel; pritom sú povinné vyžiadať si na tieto zmeny súhlas príslušných orgánov vojenskej alebo bezpečnostnej správy. Záujmové

územia vojenskej alebo bezpečnostnej správy nie sú dotknuté zriadením národného parku.

§ 6

Zrušuje sa opatrenie Komisie Slovenskej národnej rady pre školstvo a kultúru z 3. januára 1967 číslo 7 o zriadení chránenej krajinnej oblasti Malá Fatra.⁴⁾

§ 7

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. aprílom 1988.

Prof. JUDr. Colotka v. r.

⁴⁾ Ústredný vestník, číslo 22/1967.

Vymedzenie územia Národného parku Malá Fatra

Územie Národného parku Malá Fatra (ďalej len „národný park“) sa rozprestiera v okresoch Žilina, Martin a Dolný Kubín, v katastroch obcí: Terchová, Belá, Dolná Tížina, Krasňany, Varín — okres Žilina; Turčianske Kľačany, Sučany, Turany, Šútovo — okres Martin; Kraľovany, Párnica, Istebné, Veličná, Zázrivá — okres Dolný Kubín.

Územie národného parku bolo vymedzené na lesníckych organizačných mapách M 1:25 000, z ktorých bola hranica národného parku prenosená do Základnej mapy Československej socialistickej republiky M 1:50 000 na tieto mapové listy:

26—31	Žilina	—	1971
26—32	Dolný Kubín	—	1971
26—33	Martin	—	1971
26—34	Ružomberok	—	1971

Hranica národného parku vychádza z bodu, v ktorom potok Vrátnanka pretína okraj lesa na južnom okraji intravilánu obce Terchová. Odtiaľ vedie západným smerom po okraji lesa, južne od osád Podolina, Belovia, Mažutovia a areálu rekreačných chat k sútoku potokov Bránice. Pretína potok a vedie prevažne juhozápadným smerom okrajom lesa severne od kóty 640 k vyústeniu Belanskej doliny a k osade Frankovia. Ďalej pokračuje okrajom lesa južne od osád Bačín a Zichovia do vyústenia Kukurišovej doliny, pri horárni pretína potok Kúr a vedie juhozápadným smerom ku chate Pod Jedľovinou. Z juhu obchádza chatovú osadu Pod Jedľovinou a stáča sa na juh k Váhu a ďalej pokračuje po jeho pravom brehu proti smeru toku až k sútoku s derivačným kanálom. Odtiaľ pokračuje okrajom lesa východným smerom, pretína dolinu Panošina, Kozinský potok, potok Mneša, Kľačiansku a Sučiansku dolinu. Potom vedie okrajom lesa severovýchodným smerom k potoku Grchová, po ktorom pokračuje proti prúdu na kótu 663 a hranicou lesných porastov do doliny Studenca k lesnej ceste. Túto pretína severozápadne od Hlásnej skaly (680) a vedie okrajom lesa južne od kóty Vlčkovské (763) k horárni v doline Šútovského potoka, odkiaľ pokračuje východným smerom po hranici schváleného dobývacieho priestoru Kraľovany II. k potoku severne od kóty Malá Fatra (567). Tu sa stáča na juh k štát-

nej ceste Turany—Kraľovany, ktorú sleduje po železničný tunel U Šútovky. Ďalej pokračuje severným okrajom železničnej trate až po jej odbočku v Kraľovanoch, kde sa stáča na sever a západným okrajom železničnej trate Kraľovany—Dolný Kubín vedie ku križovatke so štátnou cestou Kraľovany—Dolný Kubín juhovýchodne od kóty 750. Potom sleduje severozápadný a severný okraj tejto cesty až po jej križovatku so železničnou traťou pri železničnej zastávke Párnica, odkiaľ pokračuje severozápadným okrajom železničnej trate k juhozápadnému okraju intravilánu obce Párnica. Odtiaľ vedie okrajom lesa severozápadným smerom, pretínajúc ústia dvoch bezmenných prítokov potoka Zázrivka, až po štátnu cestu Zázrivá—Párnica, východne od kóty Dúbravina (603). Križuje štátnu cestu a pokračuje severovýchodným smerom do sedielka severne od kóty Diel (749), ďalej hranicou lesných porastov k potoku Istebňanka severozápadne od obce Istebné. Týmto potom západne od kóty Žiar (890) pokračuje severozápadným a severným smerom ku katastrálnej hranici medzi obcami Istebné a Veličná, odkiaľ vystupuje východným smerom do sedla medzi kótami Močila (884) a Mackov (927). Zo sedla vedie severným smerom na kótu Mackov (927), okrajom lesa obchádza kótu Orvišník (791) a južne od kóty Uhliská (940) sa stáča západným smerom a pokračuje hranicou lesa a porastov k potoku Istebňanka. Týmto potokom vedie južným smerom po lesnú cestu, ktorou odbočuje severozápadným smerom na hrebeň a západným smerom na kótu Mraznica (943). Z nej zostupuje hrebeňom Čremoš k sútoku potokov Čremoš a Zázrivka. Potom pokračuje okrajom lesa severným smerom k osade Podskalie a na západ pravostranným prítokom potoka Zázrivka cez kóty 873 a Čapica (882) až po okraj lesa v doline pravostranného prítoku Petrovského potoka. Odtiaľ vedie okrajom lesa západným smerom až do východiskového bodu.

Územie národného parku má výmeru 22 630 ha (z toho 18 711 ha lesný pôdny fond, 2838 ha poľnohospodársky pôdny fond a 1081 ha ostatné plochy).

Příloha 2 nariadenia vlády Slovenskej socialistickej republiky č. 24/1988 Zb.

Vymedzenie územia ochranného pásma Národného parku Malá Fatra

Územie ochranného pásma Národného parku Malá Fatra (ďalej len „ochranné pásmo“) sa rozprestiera v okresoch Dolný Kubín, Liptovský Mikuláš, Čadca, Žilina a Martin, v katastroch obcí: Kraľovany, Párnica, Žaškov, Istebné, Veličná, Zázrivá, Oravská Lesná — okres Dolný Kubín; Stankovany — okres Liptovský Mikuláš; Riečnica — okres Čadca; Terchová, Horná Tižina, Lutiše, Belá, Lysica, Stráže, Dolná Tižina, Krasňany, Varín, Gbeľany, Strečno — okres Žilina; Lipovec, Martin, Turčianske Kľačany, Sučany, Turany, Šútovo, Ratkovo — okres Martin.

Hranica ochranného pásma vychádza z odbočky železničnej trate Kraľovany—Dolný Kubín od železničnej trate Žilina—Košice v Kraľovanoch a pokračuje severným okrajom železničnej trate Žilina—Košice východným smerom po obec Stankovany. Severným okrajom intravilánu obce a potom Skutovou dolinou, lesnou cestou a zbiehajúcim chrbátom pokračuje severovýchodným smerom k intravilánu obce Žaškov. Juhozápadným okrajom intravilánu obce vedie ďalej až k rieke Orava, ktorú križuje a sleduje jej pravý breh po sútoku s potokom Zázrivka. Týmto potokom pokračuje k západnému okraju obce Párnica, odtiaľ severným okrajom jej intravilánu a miestnej časti Záhrabovlia k potoku tečúcemu z Temnej doliny a ním po jeho pravostranný prítok. Tu odbočuje východným smerom cez kótu 557 k západnému okraju intravilánu obce Istebné a jeho okrajom k potoku Istebňanka po styk s hranicou národného parku. Hranica ochranného pásma ďalej vychádza z hranice národného parku v sedle medzi kótami Mošľa (884) a Mackov (927) a vedie po katastrálnej hranici medzi obcami Istebné a Veličná do sedla severne od kóty 617, odkiaľ hrebeňom a katastrálnou hranicou vedie severným smerom po bočný chrbát, ktorým zostupuje východným smerom do Prednej doliny. Z nej vystupuje bočným hrebeňom severným smerom k lesnej ceste juhovýchodne od Starého hája a po katastrálnej hranici na kótu Klúč (1141), z ktorej vedie hranicou lesných porastov na hlavný hrebeň medzi kótami 1202 a 1392. Potom pokračuje po hrebeni východným, severovýchodným a východným smerom cez kóty 1392, 1344, 1141, Minčol (1139), Bzinská hora (1193) na Frískopce, kde sa stáča na západ ku kóte 1251 a k štátnej prírodnej rezervácii Paráč. Po jej severnej hranici sa opäť vracia na hlavný hrebeň, ktorým pokračuje západným smerom cez kóty 1166, Hola (1066), 1092, Okružlica (1163), Javorinka (1210), Okružlica (1076) a ďalej juhozápadným smerom cez Jezofčie, kótu 900 južne od usadlosti Kýčerka, kótu 900 severne od usadlosti Do Masnicov po križovatku ciest na hrebeni Vojenná, severozápadne od usadlosti Do Machaja. Potom hranica vedie les-

nou cestou juhozápadným smerom a západne od usadlosti Matejičkovia odbočuje poľnou cestou k osade Skaličania. Severovýchodným okrajom štátnej cesty sa stáča na juhovýchod do sedielka a v ohybe cesty odbočuje západným smerom na poľnú cestu. Po nej pokračuje cez kótu 710 na kótu Žilín (765), odtiaľ naďalej po chrbáte na juh ku kóte Magura (921), pod ktorou sa stáča juhozápadným smerom cez Jalovec (735) a Požeha (799). Potom vedie po chrbáte prevažne južným smerom. Medzi Pod dielom a Koňhorou zostupuje k západnému okraju lesných porastov juhozápadne od osady Koňhora a ich okrajom až k ceste vedúcej do obce Varín, odtiaľ severným a južným okrajom intravilánu k pravému brehu rieky Varínka a po ňom až k jej sútoku s Váhom. Tu prechádza Váh a po jeho brehu pokračuje proti toku ku križovatke ciest pod hradom Strečno a ďalej po hrebeni juhozápadným smerom na kótu Kosová (741), z nej na juh hranicou lesných porastov cez hrebeň Sarašníky na kótu Razsočná (1204). Z nej hranica zostupuje bočným hrebeňom juhovýchodným smerom severne od Chraporého potoka na okraj lesa juhozápadne od Dubnej skaly, ktorými obchádza lom žuly Vrútky — Dubná skala vo vzdialenosti 100 metrov severne od hranice schváleného dobývacieho priestoru. Potom križuje štátnu cestu Strečno—Vrútky a železničnú trať a ľavým brehom Váhu pokračuje juhovýchodným smerom až k štátnej ceste Vrútky—Lipovec, ktorú križuje a po jej juhovýchodnom okraji odbočuje k ľavému brehu derivačného kanála pri obci Lipovec. Ním vedie až ku katastrálnej hranici medzi obcami Vrútky a Sučany južne od obce Turčianske Kľačany, kde prechádza na ľavý breh Váhu. Ďalej pokračuje ľavým brehom Váhu juhovýchodným smerom až k miestu, kde katastrálna hranica medzi obcami Sučany a Turany, asi 200 m severozápadne od železničného mosta pretína riekou Váh. Ďalej vedie po pravom brehu asi 160 m severovýchodným smerom k pravostrannému prítoku, ktorý sleduje k štátnej ceste Sučany—Turany. Južným okrajom tejto cesty sa stáča na rázcestie štátnych ciest a kótu 397, odkiaľ prechádza na severný okraj štátnej cesty Sučany—Kraľovany a ním vedie severovýchodným smerom obchádzajúc po západnom okraji intravilánu obce Ratkovo, až po most cez Šútovský potok. Tu odbočuje severozápadným smerom a vedie ľavým brehom Šútovského potoka cez osadu Rieka až po styk s hranicou národného parku.

Územie ochranného pásma má výmeru 23 262 ha (z toho 9388 ha lesný pôdny fond, 11 769 ha poľnohospodársky pôdny fond a 2085 ha ostatné plochy).

25

USNESENÍ

předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

ze dne 12. února 1988

**o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 48 pro volby do Sněmovny národů
Federálního shromáždění Československé socialistické republiky**

Předsednictvo Federálního shromáždění vyhláší podle čl. 59 ústavního zákona o československé federaci a podle § 50 zákona č. 44/1971 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, doplňovací volby ve volebním obvodu č. 48 pro volby do Sněmovny národů Federálního shromáždění (volební obvod č. 48 — Brno-město II tvoří městský obvod

Brno I. a část městského obvodu Brno II. s městskými částmi Stránice a Veveří a jihozápadní část okresu Brno-venkov ohraničená obcemi Moravany, Ořechov, Mělčany, Dolní Kounice, Trboušany, Ivančice, Moravské Bránice, Silůvky, Prštice, Radostice, Střelice, Omice a Popůvky) a stanoví den jejich konání na pátek 25. března 1988.

Indra v. v.

26

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 3. února 1988

**o vyhlášení doplňovací volby do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu
č. 92 (Nové Sedlo)**

Předsednictvo České národní rady

vyhláší podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací

volbu do Západočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 92 (Nové Sedlo) a stanoví den jejího konání na čtvrtek 14. dubna 1988.

Kempný v. r.

27

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 16. února 1988

**o vyhlášení doplňovací volby do Východočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu
č. 85 — Chvaletice**

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních

výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Východočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 85 — Chvaletice a stanoví den jejího konání na sobotu 9. dubna 1988.

Kempný v. r.

28

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. listopadu 1987

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými

Dne 9. července 1973 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji

ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Washingtonu dne 8. října 1987.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 42 odst. 1 dnem 7. listopadu 1987.

České znění Úmluvy spolu s Dohodnutým memorandumem a výměnnými dopisy se vyhlásují současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými

Československá socialistická republika

a Spojené státy americké,

přejíce si upravit konzulární styky mezi oběma státy a usnadnit tak ochranu jejich národních zájmů a ochranu zájmů a práv jejich občanů,

rozhodly se uzavřít tuto konzulární úmluvu a jmenovaly k tomu účelu svými zmocněnci:

za Československou socialistickou republiku
Ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničních věcí,

za Spojené státy americké
Williamu P. Rogerse, státního tajemníka,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležitě formě a dohodli se na následujícím:

Č Á S T I

Definice

Č l á n e k 1

Pro účely této úmluvy mají níže uvedené výrazy tento význam:

- „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- „konzulární obvod“ je území určené konzulárním úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;
- „konzulární úředník“ je osoba pověřená výkonem konzulárních funkcí, včetně vedoucího konzulárního úřadu;

- e) „konzulární zaměstnanec“ je osoba zaměstnaná v administrativních, technických nebo jiných službách konzulárního úřadu;
- f) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci;
- g) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim náležející, které jsou používány výhradně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- h) „konzulární archivy“ zahrnují veškeré úřední listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi a kódy, kartotékami a jakýmkoliv zařízením používaným k jejich ochraně a uložení;
- i) „loď vysílajícího státu“ je plavidlo plující pod vlajkou vysílajícího státu, s výjimkou válečných lodí;
- j) „rodinní příslušníci“ jsou manžel nebo manželka, nezletilé děti a jiní příbuzní konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance, kteří s ním žijí ve společné domácnosti.

ČÁST II

Zřizování konzulárních úřadů a jmenování konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců

Článek 2

1. Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.
2. Sídlo konzulárního úřadu a hranice konzulárního obvodu se určují dohodou mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

Článek 3

1. Vysílající stát požádá předem diplomatickou cestou o souhlas přijímajícího státu se jmenováním vedoucího konzulárního úřadu.
2. Po obdržení takového souhlasu předá diplomatická mise vysílajícího státu ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu konzulský patent nebo jiný dokument o jmenování. V konzulském patentu nebo jiném dokumentu o jmenování bude uvedeno plné jméno vedoucího konzulárního úřadu, jeho státní občanství, jeho třída, sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod.
3. Po předání konzulského patentu nebo jiného dokumentu o jmenování vedoucího konzulárního úřadu, přijímající stát v co nejkratší době udělí exequatur nebo jiné přivolení.
4. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout výkonu svých funkcí po předložení konzulského patentu nebo jiného dokumentu o jmenování a po udělení exequatur nebo jiného přivolení přijímajícím státem.

5. Jakmile bude vydáno exequatur nebo jiné přivolení podle tohoto článku, učiní příslušné úřady přijímajícího státu veškerá nezbytná opatření k tomu, aby se vedoucí konzulárního úřadu mohl ujmout svých funkcí a mohl požívat práva, výhody, výsady a imunity, dané mu touto úmluvou a právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 4

Přijímající stát může poskytnout vedoucímu konzulárního úřadu prozatímní přivolení k výkonu konzulárních funkcí do té doby, nežli mu udělí exequatur nebo jiné přivolení.

Článek 5

Konzulární úředník musí být občanem vysílajícího státu a nemůže být občanem přijímajícího státu nebo osobou, která má v tomto státě trvalé bydliště.

Článek 6

1. Vysílající stát předem písemně oznámí přijímajícímu státu plné jméno, občanství, hodnost a třídu každého konzulárního úředníka jmenovaného na konzulární úřad.
2. Vysílající stát rovněž předem písemně oznámí přijímajícímu státu plné jméno, občanství a funkci konzulárního zaměstnance jmenovaného na konzulární úřad.

Článek 7

1. Vysílající stát může v souladu s články 3, 5 a 6 pověřit jednoho nebo více členů své diplomatické mise v přijímajícím státě výkonem konzulárních funkcí. Člen diplomatické mise, pověřený výkonem konzulárních funkcí, bude i nadále požívat výsad a imunit, které mu náleží jako členu diplomatické mise.
2. Vysílající stát může při své diplomatické misi zřídit konzulární oddělení pověřené výkonem konzulárních funkcí.

Článek 8

Přijímající stát vydá každému konzulárnímu úředníku dokument, osvědčující jeho právo vykonávat konzulární funkce na území přijímajícího státu.

Článek 9

Přijímající stát poskytne konzulárnímu úředníkovi ochranu a učiní veškerá vhodná opatření k tomu, aby zabránil jakémukoliv útoku proti jeho osobě, svobodě nebo důstojnosti a rovněž učiní veškerá nutná opatření k tomu, aby mohl vykonávat své funkce a byla mu přiznána práva, výhody, výsady a imunity, které mu náleží podle této úmluvy.

Článek 10.

1. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nemůže z nějakého důvodu vykonávat své funkce nebo jestliže místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdněno, vysílající stát může pověřit některého konzulárního úředníka téhož konzulárního úřadu nebo jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické mise v tomto státě, dočasným vedením konzulárního úřadu. Plné jméno této osoby bude předem písemně sděleno ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Osoba, pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu, je oprávněna vykonávat veškeré funkce vedoucího konzulárního úřadu a požívat všech práv, výhod, výsad a imunit jako vedoucí konzulárního úřadu, jmenovaný podle článku 3.

3. Člen diplomatického personálu diplomatické mise, dočasně pověřený vedením konzulárního úřadu, požívá i nadále výsad a imunit, vyplývajících z jeho diplomatického statutu.

Článek 11

1. Přijímající stát může kdykoliv, aniž by udal důvody svého rozhodnutí, oznámit vysílajícímu státu diplomatickou cestou, že konzulární úředník je persona non grata nebo že konzulární zaměstnanec je nepřijatelný.

Vysílající stát je potom povinen dotýčnou osobu odvolat.

2. Pokud vysílající stát opomene v přiměřeně době splnit svou povinnost podle odstavce 1, přijímající stát může odmítnout uznávat nadále tuto osobu za člena konzulárního úřadu.

Článek 12

1. Vysílající stát může v rozsahu, v němž to umožňují právní předpisy přijímajícího státu, nabývat do vlastnictví, nájímat nebo užívat v jakékoliv jiné formě stanovené těmito právními předpisy, pozemky, budovy nebo části budov, pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, za předpokladu, že dotýčná osoba není občanem přijímajícího státu ani v něm nemá trvalé bydliště.

2. Přijímající stát poskytne veškerou nutnou pomoc vysílajícímu státu k umožnění získání pozemků, budov nebo částí budov pro účely uvedené v odstavci 1.

3. Nic v odstavci 1 nebo odstavci 2 tohoto článku nebude vykládáno tak, že by vysílající stát byl zbaven povinnosti dodržovat předpisy a omezení týkající se výstavby a územního plánování a jiné obdobné předpisy přijímajícího státu v souvislosti s výstavbou nebo přestavbou budov nebo částí budov v přijímajícím státě.

ČÁST III

Práva, výhody, výsady a imunity

Článek 13

1. Na budovách, v nichž je umístěn konzulární úřad, a na sídle vedoucího konzulárního úřadu může být umístěn znak vysílajícího státu spolu s označením konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2. Vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budovách, v nichž je umístěn konzulární úřad, i na sídle vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, používaných pro úřední účely.

Článek 14

Konzulární místnosti a sídlo vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu mohou vstoupit do konzulárních místností nebo do sídla vedoucího konzulárního úřadu pouze se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby jmenované jedním z nich.

Článek 15

Konzulární archivy jsou vždy a všude nedotknutelné. V archivech nebudou ukládány dokumenty a předměty neúřední povahy.

Článek 16

1. Konzulární úřad má právo na spojení se svou vládou, s diplomatickými misemi vysílajícího státu a s konzulárními úřady vysílajícího státu, kdekoli se nalézají. Konzulární úřad může k tomuto účelu použít všech vhodných spojovacích prostředků, včetně diplomatických a konzulárních kurýrů, diplomatických a konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Radiovou vysílací stanicí může zřizovat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Při použití veřejných spojovacích prostředků budou platit pro konzulární úřad stejné podmínky jako pro diplomatickou misi.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu, kurýrní zásilky a zavazadla jsou nedotknutelné za předpokladu, že jsou opatřeny zřetelným vnějším označením své úřední povahy a nemohou být prohlíženy nebo zadrženy. Mohou obsahovat pouze úřední korespondenci a předměty, určené k úřední potřebě.

4. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho postavení, v níž je uveden počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Konzulární kurýr požívá stejných práv, výhod, výsad a imunit jako diplomatický kurýr vysílajícího státu.

5. Konzulární zavazadlo může být rovněž svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla vysílajícího státu. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, které mu bylo svěřeno, avšak nebude považován za konzulárního kurýra. V dohodě s příslušnými orgány přijímajícího státu může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby převzal konzulární zavazadlo přímo a volně od kapitána lodi nebo letadla nebo aby mu je předal.

Článek 17

1. Konzulární úředníci a jejich rodinní příslušníci, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, nepodléhají trestní, občanskoprávní a správní jurisdikci přijímajícího státu.

2. Konzulární zaměstnanci a jejich rodinní příslušníci, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, nepodléhají trestní jurisdikci přijímajícího státu. Občanskoprávní a správní jurisdikci přijímajícího státu nepodléhají, pokud jde o výkon jejich úředních funkcí.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na občanskoprávní řízení:

- a) vyplývající ze smluv, které konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec neuzavřel v zastoupení vysílajícího státu;
- b) týkající se dědictví, kde konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec je vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví nebo dědicem jako soukromá osoba a nikoli v zastoupení vysílajícího státu;
- c) týkající se nároku vzneseného třetí stranou za škodu způsobenou v přijímajícím státě plavidlem, vozidlem nebo letadlem;
- d) týkající se jakékoli soukromé nebo obchodní činnosti, kterou konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vykonává v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí;
- e) týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec ji má v držení v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu.

4. Vysílající stát se může vzdát imunit uveřejněných v tomto článku. Takovéto vzdání musí být výslovné a musí být přijímajícímu státu sděleno písemně.

5. Vzdání se vynětí z jurisdikce ve věcech občanskoprávních nebo správních nezahrnuje vzdání se vynětí z jurisdikce pokud jde o exekuční výkon rozsudku; tohoto vynětí je nutno se vzdát zvlášť.

Článek 18

1. Členové konzulárního úřadu mohou být požádáni, aby podali svědectví v soudním nebo správním řízení. Jestliže konzulární úředník odmítne podat svědectví, nesmí být vůči němu použito donucovací opatření. Zaměstnanci konzulárního úřadu nemohou odmítnout podat svědectví s výjimkou případů uvedených v odstavci 3.

2. Příslušná ustanovení odstavce 1 týkající se konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců se rovněž vztahují na jejich rodinné příslušníky.

3. Členové konzulárního úřadu mohou odmítnout podat svědectví ve věcech týkajících se výkonu jejich úředních funkcí a mohou odmítnout předložit úřední dokumenty a úřední korespondenci. Rovněž mohou odmítnout podat svědectví jako znalci práva vysílajícího státu, jeho použití a výkladu.

4. Úřady přijímajícího státu, které žádají svědectví od konzulárních úředníků nebo od konzulárních zaměstnanců, budou postupovat tak, aby se nevměšovaly do výkonu jejich úředních funkcí. Pokud je to možné, může být svědectví dáno na konzulárním úřadě nebo v obydlí konzulárního úředníka nebo zaměstnance nebo může být dáno v písemné formě.

Článek 19

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou v přijímajícím státě osvobozeni od veřejných služeb a povinností všeho druhu.

Článek 20

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou vyňati ze všech povinností, stanovených právními předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu, a jinými předpisy týkajícími se pobytu cizinců.

Článek 21

1. Vysílající stát je v přijímajícím státě osvobozen od všech daní, dávek a poplatků, týkajících se:

- a) pozemků, budov a částí budov, získaných v souladu s článkem 12 a užívaných ke konzulárním účelům nebo jako obydlí členů konzulárního úřadu, jestliže jsou ve vlastnictví vysílajícího státu nebo najaty jeho jménem;
- b) smluv a listin, které se týkají nabytí nemovitostí zmíněných v odstavci 1 písmeno a) tohoto článku;
- c) výkonu konzulárních funkcí, včetně konzulárních poplatků.

2. Vysílající stát je v přijímajícím státě rovněž osvobozen od všech daní, dávek a poplatků pokud jde o movitý majetek, který je ve vlastnictví, držbě nebo užívání vysílajícího státu výhradně pro konzulární účely.

3. Osvobození podle tohoto článku se nebude vztahovat na poplatky a dávky za prokázané zvláštní služby.

Článek 22

Člen konzulárního úřadu a jeho rodinní příslušníci, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v tomto státě nemají trvalé bydliště, jsou v přijímajícím státě osvobozeni od daní a poplatků z platů, mezd a jiných příjmů, které pobírají v souvislosti s vykonáváním svých úředních povinností.

Článek 23

1. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou v přijímajícím státě osvobozeni od všech celostátních, oblastních a místních daní a poplatků, včetně daní a poplatků z movitého majetku, jehož jsou vlastníky.

2. Osvobození uvedená v odstavci 1 se nevztahují na:

- a) nepřímé daně, které jsou zpravidla obsaženy v ceně zboží nebo služeb;
- b) poplatky a daně ze soukromého nemovitého majetku nacházejícího se na území přijímajícího státu, pokud není osvobozen podle článku 21;
- c) daně z převodu majetku nebo z listin, jež se týkají převodu majetku, včetně daní z dědictví, vybíraných přijímajícím státem;
- d) daně a poplatky ze soukromých příjmů, jejichž zdroje jsou v přijímajícím státě;
- e) soudní, hypoteční a správní poplatky, pokud osvobození není poskytnuto podle článku 21;
- f) poplatky vybírané za prokázané zvláštní služby.

Článek 24

Zemře-li člen konzulárního úřadu nebo člen jeho rodiny a zanechá v přijímajícím státě movitý majetek, nebude přijímajícím státem vybírána žádná pozůstalostní, dědická nebo jiná daň nebo poplatek z převodu majetku při úmrtí, týkající se takového majetku, a to za předpokladu, že zemřelá osoba nebyla občanem přijímajícího státu nebo v něm neměla trvalé bydliště, a že majetek se nachází v přijímajícím státě výlučně v souvislosti s přítomností zemřelého jakožto člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 25

1. Všechny předměty včetně motorových vozidel, které jsou dovezeny pro úřední potřebu konzulárního úřadu, jsou v souladu s právními předpisy přijímajícího státu osvobozeny od všech celních dávek a poplatků, vybíraných na základě dovozu nebo v souvislosti s dovozem stejně, jako předměty dovezené pro potřebu diplomatické mise vysílajícího státu v přijímajícím státě.

2. Všechny předměty dovezené pro osobní potřebu konzulárního úředníka a členů jeho rodiny, včetně předmětů pro počáteční vybavení jeho domácnosti, jsou osvobozeny od všech celních dávek a poplatků vybíraných z důvodu jejich dovozu, za předpokladu, že příslušná osoba není občanem přijímajícího státu nebo v něm nemá trvalé bydliště. Konzulární zaměstnanec požívá osvobození uvedená v tomto odstavci pouze pokud jde o předměty jím dovezené v době jeho prvního nástupu na konzulární úřad.

3. Předměty určené pro osobní potřebu nesmí přesáhnout množství nutná pro přímou potřebu příslušných osob.

4. Osobní zavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků, pokud nejsou občany přijímajícího státu nebo v něm nemají trvalé bydliště, jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případech, kdy jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty, než uvedené v odstavci 2 nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán právními předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho právní předpisy o karanténě. Takováto prohlídka musí být provedena v přítomnosti příslušného konzulárního úředníka nebo člena jeho rodiny nebo osoby zmocněné konzulárním úředníkem nebo jeho rodinným příslušníkem, aby jej zastupovala.

Článek 26

1. Všechny osoby, které požívají podle této úmluvy práv, výhod, výsad a imunit, jsou povinny, bez újmy na těchto právech, výhodách, výsadách a imunitách, dodržovat právní předpisy přijímajícího státu, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění motorových vozidel.

2. Všechna vozidla ve vlastnictví vysílajícího státu a používaná pro účely konzulárního úřadu a všechna vozidla náležející konzulárním úředníkům, konzulárním zaměstnancům nebo jejich rodinným příslušníkům musí být přiměřeně pojištěna proti povinnému ručení. Jedná-li se o občany přijímajícího státu nebo osoby, které v tomto státě mají trvalé bydliště, toto pojištění bude sjednáno v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 27

S výhradou právních předpisů o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z dů-

vodů státní bezpečnosti, přijímající stát zajistí všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území.

ČÁST IV

Konzulární funkce

Článek 28

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v souladu s právními předpisy přijímacího státu funkce, uvedené v této části. Jiné konzulární funkce může vykonávat pouze pokud to není v rozporu s právními předpisy přijímacího státu.

2. Konzulární úředník má právo zastupovat v konzulárním obvodu, v souladu s právními předpisy přijímacího státu, práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů, a to jak fyzických, tak i právnických osob.

3. Při výkonu svých funkcí se konzulární úředník může obracet přímo, písemně nebo ústně, na:

- a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu;
 - b) příslušné ústřední orgány přijímacího státu v rozsahu přípustném podle zákonů, předpisů a praxe přijímacího státu,
- a přijímat od nich přímé odpovědi.

4. Konzulární úředník bude za předpokladu souhlasu přijímacího státu oprávněn k vykonávání konzulárních funkcí i mimo svůj konzulární obvod.

Článek 29

Konzulární úředník bude přispívat k rozvíjení hospodářských, obchodních, kulturních a vědeckých styků mezi oběma státy, jakož i k posilování vzájemných přátelských vztahů.

Článek 30

1. Konzulární úředník je v konzulárním obvodu oprávněn

- a) vést evidenci občanů vysílajícího státu;
- b) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;
- c) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu;
- d) registrovat narození a úmrtí občanů vysílajícího státu;
- e) sestavovat, ověřovat, potvrzovat a legalizovat listiny a dokumenty, jakož i provádět jiné právní úkony, nezbytné pro jejich platnost, potřebuje-li občan vysílajícího státu takové listiny nebo dokumenty pro jejich použití mimo území přijímacího státu, nebo jsou-li vyžadovány jakoukoliv osobou pro jejich použití

ve vysílajícím státě, za předpokladu, že takové úkony konzulárních úředníků nejsou v rozporu s právními předpisy přijímacího státu;

- f) překládat právní listiny a dokumenty, ověřovat správnost překladu, jakož i vydávat ověřené kopie přeložených dokumentů.

2. Rozumí se, že registrace nebo přijetí oznámení o narození nebo úmrtí, registrace manželství uzavřeného podle právních předpisů přijímacího státu, provedené konzulárním úředníkem, nebo přijetí prohlášení o rodinných poměrech, nikterak neosvobozuje dotýcnou osobu od povinnosti stanovené právními předpisy přijímacího státu, která se týká oznámení narození, úmrtí, sňatku nebo jiných okolností týkajících se rodinných poměrů příslušným orgánům přijímacího státu nebo jejich registrace těmito orgány.

Článek 31

Listiny a dokumenty, vyhotovené, přeložené nebo ověřené konzulárním úředníkem v souladu s článkem 30, odstavec 1, písmeno e), mají v přijímacím státě stejnou právní účinnost a průkazní sílu jako doklady vyhotovené, přeložené nebo ověřené příslušnými úřady přijímacího státu, za předpokladu, že byly vyhotoveny způsobem, který není v rozporu s právními předpisy přijímacího státu.

Článek 32

1. Konzulární úředník je oprávněn vydávat, prodlužovat, měnit a rušit cestovní doklady občanů vysílajícího státu.

2. Je rovněž oprávněn vydávat víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu.

Článek 33

Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy přijímacího státu doporučovat soudům nebo jiným příslušným orgánům přijímacího státu vhodné osoby jako poručníky nebo opatrovníky občanů vysílajícího státu nebo jejich majetku, je-li tento majetek ponechán bez dozoru.

Článek 34

1. Příslušné orgány přijímacího státu, jestliže se o tom dozvědí, budou neprodleně informovat příslušného konzulárního úředníka o úmrtí občana vysílajícího státu na území přijímacího státu.

2. Příslušné orgány přijímacího státu budou rovněž informovat konzulárního úředníka, dozvědí-li se o pozůstalosti po občanu vysílajícího státu nebo po osobě zemřelé v přijímacím státě bez zřetele na její občanství, jestliže se pozůstalost může týkat občana vysílajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímacího státu učiní v případech podle odstavce 2 a za předpokladu,

že se pozůstalost nalézá na území tohoto státu, potřebná opatření v souladu s jeho právními předpisy k zajištění této pozůstalosti a doručí konzulárnímu úředníkovi na jeho žádost opis závěti, pokud byla pořízena, jakož i všechny dostupné informace o dědicích, obsahu a hodnotě pozůstalosti a uvědomí jej o datu pozůstalostního řízení.

4. Konzulární úředník je oprávněn zastupovat v souladu s právními předpisy přijímacího státu přímo nebo prostřednictvím zástupce zájmy občana vysílajícího státu, který má nárok na pozůstalost nacházející se v přijímacím státě a který nemá v tomto státě trvalé bydliště, pokud takový občan není zastoupen jinak a do doby, než bude zastoupen. Nic z toho však neopravňuje konzulárního úředníka, aby vystupoval jako advokát.

5. Konzulární úředník je v souladu s právními předpisy přijímacího státu oprávněn přijímat jménem občana vysílajícího státu, který nemá trvalé bydliště v přijímacím státě, peníze nebo jiný majetek, včetně plateb z titulu náhrady za pracovní úrazy, důchodu, sociálního zabezpečení a příjmů z pojistek, na něž příslušný občan může mít nárok v důsledku úmrtí osoby. Právní předpisy přijímacího státu musí být používány tak, aby se plně uplatnily účely, pro které jsou tato práva poskytována.

6. Movitý majetek a peněžní částky pocházející z likvidace pozůstalosti, které náležejí občanovi vysílajícího státu, mohou být předány příslušnému konzulárnímu úředníkovi za předpokladu, že nároky věřitelů vůči pozůstalosti byly uspokojeny nebo zajištěny a že byly zaplacen daně a poplatky, týkající se pozůstalosti.

7. Konzulární úředník je oprávněn jednat přímo s příslušnými úřady přijímacího státu při zajištění pozůstalosti podle tohoto článku.

8. V každém případě, kdy občan vysílajícího státu, který nemá trvalé bydliště na území přijímacího státu, zemře za svého přechodného pobytu na území tohoto státu, peníze a jeho osobní předměty, které měl u sebe, za předpokladu, že na ně nevznese nárok osoba, která je přítomna a která je oprávněna na ně vznést nárok, budou bez prodlení předány příslušnému konzulárnímu úředníkovi vysílajícího státu k prozatímnímu opatrování a úschově. Toto ustanovení není na újmu práva příslušných úřadů přijímacího státu ujmout se peněz a osobních předmětů v zájmu spravedlnosti.

Jestliže je správce pozůstalosti po zemřelé osobě pověřen orgánem přijímacího státu, konzulární úřad předá peníze a osobní předměty tomuto orgánu.

Vývoz peněz a osobních předmětů podléhá právním předpisům přijímacího státu.

9. Kádkoli konzulární úředník nebo člen diplomatické mise pověřený výkonem konzulárních

funkcí, vykonává funkce uvedené v tomto článku, podléhá, pokud jde o výkon těchto funkcí, právním předpisům přijímacího státu a občansko-právní jurisdikci soudních a správních orgánů přijímacího státu stejným způsobem a ve stejném rozsahu, jako občan přijímacího státu.

Článek 35

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímacího státu zastupovat v konzulárním obvodu občany vysílajícího státu před úřady přijímacího státu, jestliže se nemohou z důvodů nepřítomnosti nebo z jiných vážných důvodů zavčas ujmout hájení svých práv a zájmů. Zastupování trvá tak dlouho, dokud zastupovaná osoba neustanoví svého zástupce nebo sama nepřevzme hájení svých práv a zájmů.

2. Konzulární úředník je oprávněn v konzulárním obvodu navázat a udržovat styk s každým občanem vysílajícího státu, radit mu a poskytovat veškerou potřebnou pomoc a v případě potřeby činit opatření k zajištění právní pomoci. Přijímací stát nebude žádným způsobem omezovat právo občana vysílajícího státu spojit se s konzulárním úřadem nebo konzulární úřad navštívit.

Článek 36

1. Ve všech případech, kdy je občan vysílajícího státu jakýmkoliv způsobem buď zbaven osobní svobody nebo je jeho osobní svoboda omezena, příslušné úřady přijímacího státu informují neprodleně konzulární úřad vysílajícího státu vždy nejpozději do tří dnů. Konzulární úředník bude na požádání neprodleně informován o důvodech zbavení nebo omezení osobní svobody občana vysílajícího státu.

2. Příslušné orgány přijímacího státu neprodleně informují občana vysílajícího státu o jeho právech navázat spojení s konzulárním úředníkem, poskytnutých mu podle tohoto článku.

3. Konzulární úředník je oprávněn od občana vysílajícího státu, který byl jakýmkoliv způsobem buď zbaven osobní svobody nebo jehož osobní svoboda byla omezena, přijímat a zasílat mu korespondenci nebo jiná sdělení a učinit vhodná opatření, aby mu zajistil právní pomoc a zastoupení.

4. Konzulární úředník je oprávněn navštívit občana vysílajícího státu, který byl jakýmkoliv způsobem buď zbaven osobní svobody nebo jehož osobní svoboda byla omezena, včetně takového občana, který je ve vězení, ve vazbě nebo je zadržen v jeho konzulárním obvodu na základě rozsudku, hovořit a korespondovat s ním v jazyce vysílajícího státu nebo přijímacího státu a zajistit mu právní zastoupení. K těmto návštěvám dojde co možná nejdříve, ale v žádném případě nebudou odloženy po uplynutí období čtyř dnů

ode dne, kdy byl občan jakýmkoliv způsobem buď zbaven osobní svobody nebo jeho osobní svoboda byla omezena. Návštěvy se mohou opakovat, avšak přestávky mezi nimi nebudou delší než jeden měsíc.

5. V případě soudního řízení proti občanu vysílajícího státu v přijímajícím státě, příslušný úřad informuje konzulárního úředníka na jeho požádání o obvinění vzneseném proti tomuto občanu a povolí konzulárnímu úředníku, aby byl přítomen soudnímu řízení s takovým občanem i jakémukoliv pozdějšímu odvolacímu řízení.

6. Občan, na něhož se vztahují ustanovení tohoto článku, může obdržet od konzulárního úředníka balíčky obsahující potraviny, ošacení, léky a potřeby ke čtení a psaní v rozsahu povoleném předpisy platnými v zařízení, ve kterém je držen.

7. Práva obsažená v tomto článku budou vykonávána v souladu s právními předpisy přijímajícího státu, avšak s tou výhradou, že právní předpisy budou použity tak, aby se plně uplatnily účely, jež tato práva sledují.

Článek 37

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat v konzulárním obvodu veškerou pomoc lodí vysílajícího státu, která se nachází v přístavech, pobřežních nebo vnitřních vodách přijímajícího státu, jakož i její posádce a cestujícím.

2. Konzulární úředník se může při výkonu svých funkcí v otázkách týkajících se lodí vysílajícího státu, její posádky a cestujících, obracet se žádostí o pomoc na příslušné úřady přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník může vstoupit na palubu lodi, jakmile je lodi povoleno navázat styk s pobřežím. Členové posádky mohou neprodleně navázat s konzulárním úředníkem spojení.

4. Konzulární úředník je v konzulárním obvodu oprávněn:

- a) bez újmy na právech úřadů přijímajícího státu vyšetřovat všechny události na palubě lodi, vyslechnout kteréhokoliv člena posádky, kontrolovat lodní doklady, přijmout prohlášení o cestě a směru lodi, jakož i usnadňovat vjezd, výjezd nebo postoj lodi v přístavu;
- b) bez újmy na právech úřadů přijímajícího státu řešit sporné otázky mezi kapitánem a kterýmkoliv členem posádky, včetně sporů týkajících se mzdy a pracovní smlouvy, v rozsahu, v jakém je to dovoleno právními předpisy vysílajícího státu;
- c) učinit opatření k lékařskému ošetření kteréhokoliv člena posádky nebo cestujících lodi nebo k jejich návratu;
- d) přijmout, vystavit nebo ověřit jakékoliv pro-

hlášení nebo jiné doklady, které předepisují právní předpisy vysílajícího státu ve vztahu k lodi.

Článek 38

1. Zamýšlejí-li příslušné úřady přijímajícího státu provést jakékoliv donucovací opatření nebo jakékoliv vyšetřování na palubě lodi vysílajícího státu, uvědomí o tom prostřednictvím příslušných úřadů přijímajícího státu příslušného konzulárního úředníka. Takové uvědomění je třeba provést včas, aby byla umožněna přítomnost konzulárního úředníka nebo jeho zástupce, s výjimkou případů, kdy nutnost podniknutí okamžitých kroků ve věci, činí takové uvědomění nemožným. Nebyl-li konzulární úředník nebo jeho zástupce přítomen, předají příslušné úřady přijímajícího státu konzulárnímu úředníkovi úplnou informaci o událostech.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije i v případech, kdy příslušné přístavní úřady hodlají vyslechnout členy posádky na pevnině.

Ustanovení tohoto článku se však nebude vztahovat na obvyklou celní, pasovou nebo zdravotní prohlídku prováděnou příslušnými úřady, ani jakýkoliv úkon prováděný na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

Článek 39

1. Ztroskotá-li loď vysílajícího státu, narazí-li na břeh, je vyvržena na břeh nebo utrpí jinou škodu v přijímajícím státě, nebo je-li nějaký předmět tvořící část nákladu poškozené lodi vysílajícího, přijímajícího nebo třetího státu, vlastnictvím občana vysílajícího státu a nalezne se jako vyvržený předmět na pobřeží nebo ve vnitřních nebo teritoriálních vodách přijímajícího státu, nebo je dopraven do přístavu tohoto státu, uvědomí o tom příslušné úřady přijímajícího státu jakmile to bude nejdříve možné, konzulárního úředníka. Informují ho rovněž o již učiněných opatřeních pro zachranu lidských životů na palubě lodi, lodí, nákladu a jiného majetku na palubě, jakož i o předmětech náležejících k lodi nebo tvořících část jejího nákladu, které se oddělily od lodi.

2. Konzulární úředník může takové lodi, jejím cestujícím a členům posádky poskytnout veškerou pomoc. Za tím účelem se může dovolávat pomoci příslušných úřadů přijímajícího státu. Konzulární úředník může činit opatření uvedená v odstavci 1, jakož i opatření za účelem opravy lodi nebo požádat příslušné úřady přijímajícího státu, aby učinily taková opatření nebo v nich pokračovaly.

3. Jestliže kapitán, majitel, nebo pojišťovatel lodi, či jiná osoba, která zastupuje zájmy lodi uvedené v odstavci 1, nemůže učinit nezbytná opatření pokud jde o loď nebo její náklad, může taková opatření učinit jejich jménem konzulární úředník.

Konzulární úředník může za obdobných okolností učinit příslušné kroky pokud jde o náklad a jiný majetek ve vlastnictví vysílajícího státu nebo jeho občanů, který náleží ke ztroskotané nebo poškozené lodi, která je registrována v jiném než vysílajícím státě, s výjimkou lodi pod vlajkou přijímajícího státu.

4. Z poškozené lodi vysílajícího státu ani z jejího nákladu nebo zásob nebudou ukládána žádná cla, ledaže by byly dodány pro použití v přijímajícím státě.

Článek 40

Ustanovení článků 37, 38 a 39 se přiměřeně vztahují také na letecké dopravní prostředky za předpokladu, že použití těchto článků není v rozporu s platnými smlouvami mezi přijímajícím a vysílajícím státem.

Článek 41

Konzulární úřad je oprávněn vybírat na území přijímajícího státu dávky a poplatky za konzulár-

ní úkony v souladu s právními předpisy vysílajícího státu.

Č Á S T V

Závěrečná ustanovení

Článek 42

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátým dnem po dni výměny ratifikačních listin, která bude provedena ve Washingtonu.

2. Tato úmluva zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy jedna z Vysokých smluvních stran sdělí druhé Vysoké smluvní straně v písemné formě svůj úmysl ukončit platnost této úmluvy.

Na důkaz toho zmocnění obou Vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili pečeti.

Dáno v Praze dne 9. července 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a anglickém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Spojené státy americké:

William Rogers v. r.

DOHODNUTÉ MEMORANDUM

V souvislosti s dnešním podpisem Konzulární úmluvy mezi Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými se obě Strany dohodly zaznamenat diskusi v průběhu jednání o Úmluvě, pokud jde o výrazy „law“ a „právní předpisy“, tak jak jsou tyto používány v různých jejích ustanoveních.

Vedoucí delegace Spojených států amerických vysvětlil, že z hlediska Spojených států výraz „law“ zahrnuje všechny významné národní, státní

a místní zákony, nařízení, pravidla, rozhodnutí a podobná ustanovení, které mají sílu a účinek zákona, včetně rozhodnutí soudů a jiných justičních orgánů.

Vedoucí československé delegace vysvětlil, že z československého hlediska výraz „právní předpisy“ zahrnuje veškeré zákony a ostatní normy, které jsou právně závazné.

Dáno v Praze dne 9. července 1973.

Za Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Spojené státy americké:

William P. Rogers v. r.

Praha, 9. červenec 1973

Excellence,

mám čest odvolat se na dnes podepsanou Konzulární úmluvu mezi Spojenými státy americkými a Československou socialistickou republikou a potvrdit, že se obě Strany dohodly na následujících ustanoveních, týkajících se provádění Úmluvy:

1. Osoby přijíždějící do Československé socialistické republiky na dočasné návštěvy na základě cestovních pasů Spojených států opatřených platnými československými vstupními vízy budou považovány příslušnými československými úřady po dobu, po kterou jim byl přiznán statut dočasněho návštěvníka v souladu s platností víza, za občany Spojených států pro účely zajištění konzulární ochrany vyplývající z Úmluvy dnes podepsané, jakož i práva odjezdu z Československé socialistické republiky bez dalších dokumentů, a to i tehdy, mohou-li tyto osoby být současně považovány za občany Československé socialistické republiky.

2. Osoby přijíždějící do Spojených států amerických na dočasné návštěvy na základě cestovních pasů Československé socialistické republiky opatřených platnými vstupními vízy Spojených států budou považovány příslušnými úřady Spojených států amerických po dobu, po kterou jim byl přiznán statut dočasněho návštěvníka, za občany Československé socialistické republiky pro účely zajištění konzulární ochrany vyplývající z Úmluvy dnes podepsané, jakož i práva odjezdu ze Spojených států amerických bez dalších dokumentů, a to i tehdy, mohou-li tyto osoby být současně považovány za občany Spojených států amerických.

3. S odvoláním na ustanovení odstavců 1 a 2 shora se rozumí, že cestovní pasy Spojených států amerických jsou vydávány pouze osobám, které jsou považovány vládou Spojených států amerických za občany Spojených států amerických. Dále se rozumí, že cestovní pasy Československé socialistické republiky jsou vydávány pouze osobám, které jsou považovány vládou Československé socialistické republiky za občany Československé socialistické republiky.

4. Osoby zmíněné shora v odstavcích 1 a 2 neztratí práva na konzulární ochranu a práva na odjezd bez dalších dokumentů, jestliže doba, po kterou byl těmto osobám přiznán statut dočasněho návštěvníka, uplynula v průběhu soudního nebo správního řízení, jež zabránilo jejich dobrovolnému odjezdu.

5. Výše uvedená dohoda nemá měnit závazky obou vlád vyplývající z Úmluvy o naturalizaci podepsané v Praze 16. července 1928, ani se těchto závazků dotýkat.

Používám této příležitosti, abych Vaši Excelenci znovu ujistil o své nejhlubší úctě.

William P. Rogers v. r.

Státní tajemník

Jeho Excellence
Ing. Bohuslav Chřoupek
ministr zahraničních věcí
Československé socialistické
republiky

Excellence,

Vaše Excellence mi sdělila svým dopisem z dnešního dne toto:

„Mám čest odvolat se na dnes podepsanou Konzulární úmluvu mezi Spojenými státy americkými a Československou socialistickou republikou a potvrdit, že se obě Strany dohodly na následujících ustanoveních, týkajících se provádění Úmluvy:

1. Osoby přijíždějící do Československé socialistické republiky na dočasné návštěvy na základě cestovních pasů Spojených států opatřených platnými československými vstupními vízy budou považovány příslušnými československými úřady po dobu, po kterou jim byl přiznán statut dočasného návštěvníka v souladu s platností víza, za občany Spojených států pro účely zajištění konzulární ochrany vyplývající z Úmluvy dnes podepsané, jakož i práva odjezdu z Československé socialistické republiky bez dalších dokumentů, a to i tehdy, mohou-li tyto osoby být současně považovány za občany Československé socialistické republiky.

2. Osoby přijíždějící do Spojených států amerických na dočasné návštěvy na základě cestovních pasů Československé socialistické republiky opatřených platnými vstupními vízy Spojených států budou považovány příslušnými úřady Spojených států amerických po dobu, po kterou jim byl přiznán statut dočasného návštěvníka, za občany Československé socialistické republiky pro účely zajištění konzulární ochrany vyplývající z Úmluvy dnes podepsané, jakož i práva odjezdu ze Spojených států amerických bez dalších dokumentů, a to i tehdy, mohou-li tyto osoby být současně považovány za občany Spojených států amerických.

3. S odvoláním na ustanovení odstavců 1 a 2 shora se rozumí, že cestovní pasy Spojených států amerických jsou vydávány pouze osobám, které jsou považovány vládou Spojených států amerických za občany Spojených států amerických. Dále se rozumí, že cestovní pasy Československé socialistické republiky jsou vydávány pouze osobám, které jsou považovány vládou Československé socialistické republiky za občany Československé socialistické republiky.

4. Osoby zmíněné shora v odstavcích 1 a 2 neztratí právo na konzulární ochranu a právo na odjezd bez dalších dokumentů, jestliže doba, po kterou byl těmto osobám přiznán statut dočasného návštěvníka, uplynula v průběhu soudního nebo správního řízení, jež zabránilo jejich dobrovolnému odjezdu.

5. Výše uvedená dohoda nemá měnit závazky obou vlád vyplývající z Úmluvy o naturalizaci podepsané v Praze 16. července 1928, ani se těchto závazků dotýkat.“

Mám čest potvrdit Vaši Excelenci příjem dopisu a sdělit, že moje vláda souhlasí s jeho obsahem.

Používám této příležitosti, abych Vaši Excelenci znovu ujistil o své nejhlubší úctě.

V Praze dne 9. července 1973.

Ing. B. Chňoupek v. r.

Jeho Excellence
William P. Rogers
Státní tajemník
Spojených států amerických

29

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 1. prosince 1987

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zřízení a činnosti kulturních a informačních středisek

Dne 2. června 1987 byla v Hanoji podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zřízení a činnosti kulturních a informačních středisek a Protokol k Dohodě. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 9 odst. 1 dnem 14. října 1987. Tímto dnem pozbyl platnosti Protokol mezi ministerstvem kultury a informací

Československé socialistické republiky a Výborem pro kulturní styky se zahraničím Vietnamské socialistické republiky o zřízení a činnosti informačního a kulturního střediska Vietnamské socialistické republiky v Praze ze dne 2. prosince 1967.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*)

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zřízení a činnosti kulturních a informačních středisek

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Vietnamské socialistické republiky,

vedené přáním rozvíjet vzájemnou informovanost o situaci a úspěších politického, hospodářského a kulturního rozvoje obou států,

s cílem nadále rozvíjet bratrské vztahy mezi národy obou států, založené na principech socialistického internacionalismu, a tak přispívat k lepšímu poznání a upevňování jednoty mezi lidem obou zemí,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek 1

1. Obě smluvní strany se dohodly na zřízení kulturního a informačního střediska Československé socialistické republiky (pod názvem Dům československo-vietnamského přátelství) se sídlem v Hočiminově městě a nadále budou podporovat činnost kulturního a informačního střediska Vietnamské socialistické republiky se sídlem v Praze (dále jen „střediska“).

2. Každá ze smluvních stran může zřídit na území státu druhé smluvní strany pobočku stře-

diska po předcházejícím souhlasu druhé smluvní strany.

3. Střediska rozvíjejí svoji činnost podle této dohody na celém území státu svého sídla.

Článek 2

1. Střediska jsou právníckými osobami.
2. Činnost středisek se uskutečňuje v souladu s právními předpisy státu sídla střediska.

Článek 3

1. Každá smluvní strana vykonává dohled nad činností střediska svého státu v souladu se svými vnitrostátními předpisy.

2. Bezprostřední dohled nad činností střediska zřizujícího státu vykonává jeho zplnomocněný a mimořádný velvyslanec.

3. Zřizující stát jmenuje ředitele, který bude plně odpovědný za činnost střediska.

4. Člen diplomatického personálu nebo konzulární úředník může být pověřený funkcí ve středisku. Tímto pověřením není dotčeno jeho postavení vyplývající z funkce člena diplomatického personálu nebo konzulárního úředníka.

*) Zde se uveřejňuje český překlad.

Článek 4

Střediska budou vykonávat tuto činnost:

- a) informovat o politickém, hospodářském, kulturním a vědeckém životě svých států, o stycích mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou,
- b) rozšiřovat a vydávat propagační materiály v souladu s předpisy státu sídla střediska,
- c) pořádat besedy, přednášky, literární vystoupení, filmová představení, recitály a koncerty, vzájemná setkání československých a vietnamských umělců a tvůrčích i vědeckých pracovníků,
- d) udržovat a vést čítárny a knihovny, které jsou součástí středisek,
- e) půjčovat knihy, časopisy, filmy, magnetofonové pásky, fotografie, diapozitivy apod.,
- f) organizovat výstavy o přátelství a spolupráci mezi oběma zeměmi a z různých oblastí kulturní činnosti,
- g) organizovat kursy českého a slovenského, resp. vietnamského jazyka,
- h) spolupracovat při plnění plánů, které se uzavírají k dohodě o kulturní spolupráci platné mezi oběma státy,
- i) organizovat kulturně společenské podniky ve spolupráci s organizacemi přijímajícího státu,
- j) prodávat zboží kulturního charakteru, které je upraveno protokolem k Dohodě.

Článek 5

1. Smluvní strany poskytnou na základě vzájemnosti za poplatek střediskům druhé smluvní strany používání místnosti potřebné k vykonávání činnosti podle této dohody.

2. V případě vzniku nutnosti přemístění střediska stát jeho sídla poskytne druhé smluvní straně místnosti za stejných podmínek stanovených touto dohodou.

Článek 6

1. Pracovníci střediska, kteří jsou vysláni na práci do střediska zřizujícím státem a jsou jeho občany, podléhají pracovním předpisům tohoto státu.

2. Na pracovníky střediska, kteří jsou občany zřizujícího státu, ale kteří mají stále bydliště na území státu sídla, jakož i ti, kteří jsou občany státu sídla, se vztahuje pracovní a sociální zákonodárství státu sídla střediska. Uvedení pracovníci jsou zaměstnaní ve středisku prostřednictvím příslušné organizace státu sídla.

3. Pracovníci střediska, pokud jsou státními občany zřizujícího státu a nejsou současně státními občany státu sídla střediska a nemají v tomto státě stále bydliště nebo v něm mají bydliště jen z důvodů výkonu práce ve středisku, jsou ve státě sídla střediska osvobozeni od daně ze mzdy nebo jiné odměny za výkon této práce.

4. Obě smluvní strany poskytnou pronájem odpovídajících bytů řediteli a dalším pracovníkům střediska, kteří budou vysláni druhou smluvní stranou.

Článek 7

1. Zařízení a předměty potřebné pro činnost středisek podle této dohody budou osvobozené od daní, poplatků a cel.

2. Střediska jsou ve státě sídla osvobozeny od daní ze zisku, z příjmů, z majetku a od jakýchkoli jiných přímých daní s výjimkou daní, poplatků a příspěvků uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

3. O daních, poplatcích a příspěvcích, které je středisko povinné odvádět jako zaměstnavatel, platí předpisy státu sídla střediska a ustanovení příslušných mezinárodních smluv, kterými jsou vázány obě smluvní strany.

Článek 8

Další otázky činnosti středisek jsou podrobně upraveny v protokolu, který je neoddělitelnou součástí této dohody.

Článek 9

1. Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních právních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

2. Tato dohoda se uzavírá na 5 roků a prodlužuje se automaticky vždy o dalších 5 roků, pokud ji některá ze smluvních stran písemně nevypoví šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

3. Dnem, ve kterém tato dohoda vstoupí v platnost, ztrácí platnost Protokol mezi ministerstvem kultury a informací Československé socialistické republiky a Výborem pro kulturní styky se zahraničím Vietnamské socialistické republiky o zřízení a činnosti informačního a kulturního střediska Vietnamské demokratické republiky v Praze ze dne 2. prosince 1967.

Dáno v Hanoji dne 2. 6. 1987 ve dvou původních vyhotoveních, každé ve slovenském, vietnamském a francouzském jazyku. V případě sporu je rozhodující znění francouzské.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Roman Nárožný v. r.

Za vládu

Vietnamské socialistické republiky:

Nguyen Dy Nien v. r.

Protokol

k dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o zřízení a činnosti kulturních a informačních středisek

Článek 1

1. Obě smluvní strany poskytnou střediskům místnosti potřebné k výkonu jejich plánované činnosti.

2. Smluvní strany budou náležitě dbát, aby místnosti střediska z hlediska umístění, účelnosti a rozsahu charakteru odpovídaly činnosti střediska. Náklady na provoz střediska hradí smluvní strana, která jej zřídila.

3. Vlastník nemovitosti, ve které se nacházejí místnosti střediska, je povinný na svůj náklad starat se o stavební údržbu nemovitosti, jakož i o technický stav zařízení zabudovaných v nemovitosti. Náklady spojené s vnitřním zařízením střediska a jeho údržbou hradí smluvní strana, která středisko zřídila.

4. Zřizující stát hradí nájemné a výdaje za topení a vodu, poplatky za čištění ulice, odvoz odpadků, větrání a parkování. Dále hradí poplatky za plyn, dodávky teplé vody a elektrickou energii, za skladování, přepravu a podobné služby, jakož i náklady spojené s pojištěním majetku.

Článek 2

Prodej ve střediscích zahrnuje zboží kulturního charakteru, a to zejména:

- knihy, noviny, časopisy, hudebniny, pohlednice, reprodukce,
- filatelii,
- gramofonové desky, magnetofonové kazety,
- sklo, keramiku, porcelán,
- lidové výrobky z přírodních materiálů,
- výrobky uměleckých řemesel,
- technické hračky.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
Roman Nárožný v. r.

Článek 3

1. Dodávky zboží určeného k prodeji ve střediscích se budou uskutečňovat a hradit podle kontraktů uzavřených mezi příslušnými organizacemi zahraničního obchodu na základě platné obchodní a platební dohody a ročních protokolů o dodávkách zboží, přičemž kontingenty tohoto zboží zahrnuté v dohodě a v příslušných ročních protokolech budou hodnotově vyvážené. Zahraniční ceny dodávaného zboží se budou určovat dohodou mezi příslušnými organizacemi zahraničního obchodu.

2. Prodejní činnost střediska se bude provádět s přihlédnutím ke konkrétním podmínkám státu sídla střediska.

3. Střediska nakupují zboží od příslušných organizací státu sídla střediska v měně tohoto státu a za ceny stanovené v tomto státě pro maloobchodní prodej dováženého zboží a prodávají jej za tyto ceny včetně obchodního rozpětí ve výšce 30 %.

4. Čistý zisk z prodeje zboží je nepřevoditelný a zůstává středisku na krytí provozních a jiných nákladů.

5. Střediska mají v příslušné bance státu sídla střediska konto v měně tohoto státu.

6. Střediska vedou účetní evidenci podle systému a v jazyku zřizujícího státu.

7. Střediska jsou povinna uzavřít pojistné smlouvy podle právních předpisů státu sídla střediska.

Dáno v Hanoji dne 2. 6. 1987 ve dvou původních vyhotoveních, každé ve slovenském, vietnamském a francouzském jazyku. V případě sporu je rozhodující znění francouzské.

Za vládu Vietnamské socialistické republiky:

Nguyen Dy Nien v. r.

30

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 23. prosince 1987

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o spolupráci v oblasti cestovního ruchu**

Dne 18. června 1988 byla ve Varšavě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu. Dohoda

vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 15. září 1986.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

D O H O D A

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky
o spolupráci v oblasti cestovního ruchu**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Polské lidové republiky (dále jen „smluvní strany“),

- v souladu se Smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou, podepsanou dne 1. března 1967 ve Varšavě,
- vědomy si významu cestovního ruchu pro prohlubování přátelství lidí obou zemí,
- s cílem vytvořit občanům obou států co nejlepší podmínky pro turistické cesty přispívající ke zlepšování vzájemného poznávání života lidí obou zemí, jejich historie i výsledků dosažených při budování socialismu,

dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou spolupracovat v oblasti cestovního ruchu na základě rovnoprávnosti a vzájemných výhod a budou podporovat harmonický rozvoj cestovního ruchu mezi oběma zeměmi.

Článek 2

Smluvní strany budou věnovat zvláštní pozornost především rozvoji:

- organizovaného cestovního ruchu pracujících závodů a jiných socialistických organizací,
 - cest na základě družebních styků mezi kraji, městy, závody a jinými socialistickými organizacemi,
 - cestovního ruchu dětí a mládeže,
 - tematických odborných zájezdů včetně cest na kongresy, sympózia, veletrhy atd.,
 - zájezdů na sportovní a kulturní akce,
- jakož i jiných zájezdů organizovaných cestovními kancelářemi.

Článek 3

Orgány obou států působící v oblasti organizovaného cestovního ruchu budou usilovat o:

- inovaci turistických programů se zřetelem na zlepšování nabídky zájezdů s tematickou náplní,

- obohacování náplně turistických zájezdů o společensko-výchovné prvky,
- zvyšování úrovně a kvality služeb.

Článek 4

Smluvní strany budou podporovat rozvoj přímých styků a spolupráce mezi orgány obou států působícími v oblasti cestovního ruchu, pasové, devizové a celní kontroly, jakož i dopravy.

Orgány obou států působící v oblasti pasové, devizové a celní kontroly se budou včas vzájemně informovat o předpisech závazných pro turisty přijíždějící do jejich zemí a o jejich změnách.

Článek 5

Orgány obou států působící v oblasti dopravy budou vyvíjet snahu ke zlepšování silniční, železniční i letecké dopravy mezi oběma státy a usnadňování průjezdu občanů druhého státu při cestách do třetí země. Konkrétní způsoby přepravy budou včas sjednávat příslušné orgány obou států.

Článek 6

Smluvní strany budou napomáhat výměně zkušeností z různých oblastí cestovního ruchu včetně výměny pracovníků ústředních i ostatních orgánů cestovního ruchu, vědců, pracovníků cestovních kanceláří, hotelů a restaurací, jakož i pracovníků z jiných oblastí souvisejících s cestovním ruchem.

Podmínky výměny odborníků z oblastí cestovního ruchu budou upraveny dohodami sjednávanými mezi příslušnými orgány a organizacemi států smluvních stran.

Článek 7

V zájmu prohloubení znalostí o zemi druhá smluvní strany budou obě smluvní strany podporovat výměnu informačních a propagačních materiálů o cestovním ruchu, zveřejňování informačních materiálů a vysílání pořadů v hromadných sdělovacích prostředcích, výměnu novinářů, organizování promítání filmů, výstav cestovního ruchu a jiných forem informačního a propagačního působení.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat a usnadňovat činnost zastoupení orgánů cestovního ruchu druhého státu na svém území.

Článek 9

Smluvní strany si budou vzájemně pomáhat a

vyměňovat informace v záležitostech týkajících se mnohostranných forem mezinárodní spolupráce v oblasti cestovního ruchu včetně činnosti a členství v mezinárodních organizacích cestovního ruchu.

Článek 10

Smluvní strany budou vytvářet potřebné ekonomické podmínky pro rozvoj vzájemného cestovního ruchu.

Úhrady za vzájemný cestovní ruch se budou provádět podle smluvní úpravy platné mezi oběma smluvními stranami a způsobem dohodnutým mezi finančními orgány obou smluvních stran.

Článek 11

Smluvní strany budou napomáhat rozšíření cest turistů z třetích zemí do ČSSR nebo PLR uskutečňovaných prostřednictvím cestovních kanceláří a budou podporovat jejich spolupráci při náboru zmíněných turistů.

Článek 12

Příslušné orgány cestovního ruchu smluvních stran budou uzavírat protokoly k provádění této Dohody; kdykoli to budou považovat za nutné, budou hodnotit její plnění a průběh vzájemného cestovního ruchu.

Článek 13

Tato Dohoda podléhá schválení v souladu s právními předpisy každé ze smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny not potvrzujících její schválení.

Článek 14

Uzavření této Dohody nenarušuje platnost Úmluvy mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou o pohraničním styku ze dne 4. července 1959 a Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o usnadnění cestovního styku občanů obou států z 20. července 1977.

Článek 15

Tato Dohoda se uzavírá na dobu pět let a bude automaticky prodlužována o dalších pět let, pokud nebude písemně vypovězena jednou ze smluvních stran, nejpozději šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Dáno ve Varšavě dne 16. června 1988 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Ludovít Prieceľ v. r.

Za vládu

Polské lidové republiky:

Boleslaw Kapitan v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo dopravy**

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředními výbory Odborového svazu pracovníků železnic a Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 27. ledna 1988 čj. 6 640/1988-03, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 27. listopadu 1981 čj. 22 699/1981-03 o **odměňování dělníků** (reg. v částce 6/1982 Sb.), ve znění výnosu ze dne 10. prosince 1984 čj. 22 000/1984-03 (reg. v částce 8/1985 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1988 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd) a v organizacích, na něž se výnos vztahuje.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu **výnos** č. 1/1988 ze dne 28. ledna 1988 čj. 304/104/88 o **odměňování pracovníků společného československo-sovětského inženýrsko-dodavatelského podniku Škoda-Uralmaš**.

Výnos nabude účinnosti 1. března 1988. Upravuje odměňování pracovníků společného podniku podle obecně platných předpisů pro odměňování a stanoví výjimky.

Do výnosu možno nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, generálních ředitelstvích VHJ resortu hutnictví a těžkého strojírenství a v organizacích přímo řízených citovaným ministerstvem.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s ministerstvy zdravotnictví České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky, ministerstvy práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 18. ledna 1988 čj. 514-36671-5144,131187, kterým se doplňuje výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. 8. 1977 čj. II/5-1152/77-7419 o **poskytování odměn závodním obvodním lékařům**, ve znění výnosu ze dne 7. prosince 1983 čj. 314-5901-3120,051083.

Výnosem se umožňuje nově poskytovat odměny také dalším zdravotnickým pracovníkům v jaderných elektrárnách. Výnos nabývá účinnosti dnem 1. února 1988.

Výnosem se zrušuje výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. prosince 1983 čj. 314-5901-3120,051083, kterým se doplňuje výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. srpna 1977 čj. II/5-1152/77-7419 o poskytování odměn závodním obvodním lékařům (reg. v částce 4/1984 Sb.).

Výnos byl zaslán federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům republik a krajským národním výborům, u nichž lze do něj nahlédnout. Výnos bude publikován ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 46 a 47 zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** ze dne 14. 1. 1986 čj. ČIL-482-8.10.1985, **kterým se prohlašují další zdroje přírodní minerální vody za přírodní léčivé zdroje a přírodní minerální vody stolní.**

Za přírodní léčivé zdroje, přírodní minerální vody stolní se prohlašují přírodní minerální vody nacházející se v k. ú. Karviná-město, Poděbrady, Lázně Bohdaneč, Lázně Kynžvart, Mariánské Lázně a Vratislavice n. N., které budou využívány k účelům léčebně preventivní péče a pro účely zřídelených organizací Balney, generálního ředitelství Československých státních lázní a zříděl pro ČSR.

Tímto výnosem se dále stanoví názvy jednotlivých přírodních léčivých zdrojů a přírodních minerálních vod stolních, jejich klasifikace a ochrana.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1987. Je uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR v částce 5/1987 a je možno do něj nahlédnout na Českém inspektorátu lázní a zříděl ministerstva zdravotnictví ČSR, na odborech zdravotnictví KNV, odborech zdravotnictví a sociálních věcí ONV a u příslušných krajských a okresních hygieniků.

Předseda Státní banky československé

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **směrnice** ze dne 25. ledna 1988 č. R-38/1988, **kterými se mění směrnice předsedy Státní banky československé ze dne 3. června 1986 č. R-36/1986 o odměňování odborných pracovníků ve Státní bance československé.**

Těmito směrnicemi se zrušuje ustanovení § 14 směrnic předsedy Státní banky československé ze dne 3. června 1986 č. R-36/1986 o odměňování odborných pracovníků ve Státní bance československé (registrované v částce 18/1986 Sb.).

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. dubna 1988 a jsou k nahlédnutí ve všech organizačních jednotkách Státní banky československé.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), v dohodě s příslušnými výbory odborových svazů a s příslušnými ústředními orgány státní správy **výnos** ze dne 29. prosince 1987 čj. 4555/87 **o plánech zdolávání závažných provozních nehod v hlubinných dolech.**

Výnosem se zrušují:

- a) směrnice Ústředního báňského úřadu ze dne 1. března 1962 čj. 1/1962 pro sestavení plánu na likvidaci závažných nehod na hlubinných dolech (havarijní směrnice), registrovaná v částce 13/1962 Sb.,
- b) výnos Ústředního báňského úřadu ze dne 12. září 1964 čj. 7400/23/64, kterým se mění některá ustanovení směrnice Ústředního báňského úřadu ze dne 1. března 1962 čj. 1/1962 pro sestavování plánu na likvidaci závažných nehod na hlubinných dolech (havarijní směrnice).

Výnos bude zveřejněn v Ústředním věstníku České socialistické republiky; lze do něj nahlédnout na Českém báňském úřadě v Praze.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1988.

Český báňský úřad

vydal podle § 57 odst. 1 písm. d) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon), v dohodě s federálním ministerstvem paliv a energetiky, Českou odborovou radou a českým výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos** ze dne 11. 1. 1988 čj. 71/1988 **o důlní degazaci.** Tento bezpečnostní předpis platí pro uhelné doly, na nichž se provádí důlní

degazace. Výnosem se zrušuje bezpečnostní předpis Ústředního báňského úřadu čj. 4000/1965 ze dne 15. května 1965 o důlní degazaci, registrovaný v částce 36.1965 Sb. a výnos Českého báňského úřadu čj. 6400/1973 ze dne 12. listopadu 1973 o důlní degazaci.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1988; bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR a lze do něj nahlédnout na Českém báňském úřadě a na Obvodním báňském úřadě v Ostravě.

Český úřad geodetický a kartografický

vydal podle § 133 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem financí ČSR, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 12. ledna 1988 č. 3760/1987—12 **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků.**

Výnos upravuje poskytování osobních ochranných pracovních prostředků a hospodaření s nimi v organizacích v působnosti Českého úřadu geodetického a kartografického.

Výnosem se zrušují směrnice Českého úřadu geodetického a kartografického ze dne 1. srpna 1972 č. 1045/1972-1 pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků pracovníkům resortu Českého úřadu geodetického a kartografického (reg. v částce 19/1972 Sb.).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1988, byl rozeslán organizacím, jímž je určen, a bude uveřejněn v plném znění i s připojeným Vzorovým seznamem ve Zpravodaji Českého úřadu geodetického a kartografického v částce 1/1988.

Do výnosu lze nahlédnout na Českém úřadě geodetickém a kartografickém a na krajských geodetických a kartografických správách.

Ústřední ředitel Československého filmu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 3. 9. 1988 č. 58, **kterým se mění a doplňuje výnos** ústředního ředitele Československého filmu č. 37 ze dne 31. 5. 1976 **o odměňování technicko-hospodářských pracovníků v organizacích Československého filmu na území České socialistické republiky,** ve znění výnosu č. 54 ze dne 1. 9. 1983 (výnos č. 37 registrován v částce 33/1976 Sb., výnos č. 54 registrován v částce 6/1984 Sb.).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. 9. 1988.

Do výnosu lze nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu a ve všech organizacích Československého filmu.

Slovenská komisa pre vedeckotechnický a investičný rozvoj

vydala podľa § 117 ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) **zoznam mestských a miestnych národných výborov, ktoré sú stavebnými úradmi k 1. 1. 1988.**

Západoslóvenský kraj

Okres Bratislava-vidiek

Mestský národný výbor Malacky
Mestský národný výbor Modra
Mestský národný výbor Pezinok
Mestský národný výbor Senec
Miestny národný výbor Stupava

Okres Dunajská Streda

Mestský národný výbor Dunajská Streda

Mestský národný výbor Čalovo
Mestský národný výbor Šamorín

Okres Galanta

Mestský národný výbor Galanta
Mestský národný výbor Sereď
Mestský národný výbor Sládkovičovo
Mestský národný výbor Šaľa
Miestny národný výbor Jelka
Miestny národný výbor Šoporňa
Miestny národný výbor Tešedíkovo
Miestny národný výbor Vlčany

Okres Komárno

Mestský národný výbor Komárno
Mestský národný výbor Hurbanovo
Mestský národný výbor Kolárovo
Miestny národný výbor Nesvady
Miestny národný výbor Vojnice

Okres Levice

Mestský národný výbor Levice
Mestský národný výbor Šahy
Mestský národný výbor Želiezovce
Miestny národný výbor Ipeľský Sokolec
Miestny národný výbor Kalná nad Hronom

Okres Nitra

Mestský národný výbor Nitra
Mestský národný výbor Vráble
Mestský národný výbor Zlaté Moravce
Miestny národný výbor Mojmirovce

Okres Nové Zámky

Mestský národný výbor Nové Zámky
Mestský národný výbor Štúrovo
Mestský národný výbor Šurany

Okres Senica

Mestský národný výbor Senica
Mestský národný výbor Holíč
Mestský národný výbor Myjava
Mestský národný výbor Skalica
Mestský národný výbor Brezová pod Bradlom
Miestny národný výbor Borský Mikuláš
Miestny národný výbor Gbely
Miestny národný výbor Kúty
Miestny národný výbor Moravský Ján
Miestny národný výbor Šaštín-Stráže

Okres Topoľčany

Mestský národný výbor Topoľčany
Mestský národný výbor Bánovce nad Bebravou
Mestský národný výbor Partizánske
Miestny národný výbor Preselany

Okres Trenčín

Mestský národný výbor Trenčín
Mestský národný výbor Nové Mesto nad Váhom
Mestský národný výbor Stará Turá
Mestský národný výbor Trenčianske Teplice
Miestny národný výbor Nemšová

Okres Trnava

Mestský národný výbor Trnava
Mestský národný výbor Hlohovec
Mestský národný výbor Piešťany
Mestský národný výbor Vrbové

Stredoslovenský kraj**Okres Banská Bystrica**

Mestský národný výbor Banská Bystrica

Mestský národný výbor Brezno

Miestny národný výbor Polomka

Okres Čadca

Mestský národný výbor Čadca
Mestský národný výbor Kysucké Nové Mesto
Mestský národný výbor Turzovka
Miestny národný výbor Krásno nad Kysucou

Okres Dolný Kubín

Mestský národný výbor Dolný Kubín
Mestský národný výbor Námestovo
Mestský národný výbor Trstená
Mestský národný výbor Tvrdošín
Miestny národný výbor Dlho nad Oravou
Miestny národný výbor Zakamenné

Okres Liptovský Mikuláš

Mestský národný výbor Liptovský Mikuláš
Mestský národný výbor Liptovský Hrádok
Mestský národný výbor Ružomberok
Miestny národný výbor Bobrovec
Miestny národný výbor Liptovská Osada
Miestny národný výbor Sliache
Miestny národný výbor Važec

Okres Lučenec

Mestský národný výbor Lučenec
Mestský národný výbor Filakovo
Mestský národný výbor Poltár
Miestny národný výbor Kokava nad Rimavicou

Okres Martin

Mestský národný výbor Martin
Mestský národný výbor Turčianske Teplice

Okres Považská Bystrica

Mestský národný výbor Považská Bystrica
Mestský národný výbor Dubnica nad Váhom
Mestský národný výbor Ilava
Mestský národný výbor Nová Dubnica
Mestský národný výbor Púchov
Miestny národný výbor Beluša
Miestny národný výbor Lednické Rovne

Okres Prievidza

Mestský národný výbor Prievidza
Mestský národný výbor Bojnice
Mestský národný výbor Handlová
Miestny národný výbor Dolné Vestenice
Miestny národný výbor Nitrianske Pravno
Miestny národný výbor Osľany
Miestny národný výbor Valaská Belá

Okres Rimavská Sobota

Mestský národný výbor Rimavská Sobota
Mestský národný výbor Hnúšťa
Mestský národný výbor Šafárikovo
Mestský národný výbor Tisovec

Okres Veľký Krtíš

Mestský národný výbor Veľký Krtíš
 Mestský národný výbor Modrý Kameň
 Miestny národný výbor Veľká Čalomija
 Miestny národný výbor Vinica

Okres Zvolen

Mestský národný výbor Zvolen
 Mestský národný výbor Detva
 Mestský národný výbor Krupina
 Miestny národný výbor Dudince
 Miestny národný výbor Hriňová

Okres Žiar nad Hronom

Mestský národný výbor Žiar nad Hronom
 Mestský národný výbor Banská Štiavnica
 Mestský národný výbor Kremnica
 Mestský národný výbor Nová Baňa
 Mestský národný výbor Žarnovica

Okres Žilina

Mestský národný výbor Žilina

Východoslovenský kraj**Okres Bardejov**

Mestský národný výbor Bardejov
 Mestský národný výbor Giraltovce

Okres Humenné

Mestský národný výbor Humenné
 Mestský národný výbor Medzilaborce
 Mestský národný výbor Snina

Okres Košice-vidiek

Mestský národný výbor Medzev
 Mestský národný výbor Moldava nad Bodvou

Okres Michalovce

Mestský národný výbor Michalovce
 Mestský národný výbor Sobrance

Mestský národný výbor Strážske
 Miestny národný výbor Pavlovce nad Uhom

Okres Poprad

Mestský národný výbor Poprad
 Mestský národný výbor Kežmarok
 Mestský národný výbor Spišská Belá
 Mestský národný výbor Spišská Stará Ves
 Mestský národný výbor Svit
 Mestský národný výbor Vysoké Tatry

Okres Prešov

Mestský národný výbor Prešov
 Mestský národný výbor Lipany
 Mestský národný výbor Sabinov

Okres Rožňava

Mestský národný výbor Rožňava
 Mestský národný výbor Revúca

Okres Spišská Nová Ves

Mestský národný výbor Spišská Nová Ves
 Mestský národný výbor Krompachy
 Mestský národný výbor Levoča
 Mestský národný výbor Gelnica

Okres Stará Ľubovňa

Mestský národný výbor Stará Ľubovňa

Okres Svidník

Mestský národný výbor Svidník
 Mestský národný výbor Stropkov

Okres Trebišov

Mestský národný výbor Trebišov
 Mestský národný výbor Kráľovský Chlmec
 Mestský národný výbor Sečovce
 Mestský národný výbor Veľké Kapušany
 Mestský národný výbor Streda nad Bodrogom

Okres Vranov nad Topľou

Mestský národný výbor Vranov nad Topľou

Slovenský úrad geodézie a kartografie

vydal podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov štátnych orgánov, peňažníctva a zahraničného obchodu **výnos z 30. decembra 1987 č. 2-3100/1987 o odmeňovaní robotníkov v organizáciách v pôsobnosti Slovenského úradu geodézie a kartografie.**

Týmto výnosom sa zrušuje úprava Slovenského úradu geodézie a kartografie z 1. novembra 1982 č. 2-3400/1982 o odmeňovaní robotníkov v organizáciách v pôsobnosti Slovenského úradu geodézie a kartografie registrovaná v číastke 8/1983 Zb.

Výnos nadobúda účinnosť 1. aprílom 1988 a je uverejnený v prílohe Spravodajcu Slovenského úradu geodézie a kartografie, ročník XIX, číastka 3/1987. Možno doň nazrieť na Slovenskom úrade geodézie a kartografie a v hospodárskych organizáciách v jeho pôsobnosti.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 30. listopadu 1981 byla v Győru podepsána Dohoda o spolupráci ve výrobě finálních výrobků a uzlů silničních motorových vozidel, stavebních a zemědělských strojů, uzavřená mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky za účelem co nejúplnějšího uspokojení národohospodářských potřeb obou zemí, a dne 29. prosince 1986 byl v Praze podepsán Protokol o sjednání příloh této Dohody.

Dohoda i Protokol vstoupily v platnost na základě svých článků 7 a II dnem podpisu.